

Gökten Bombaların Değil Nurların Yağdığı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Ocak 2024

Hangi düş'ün sağanağı idi yakalandığım hangi ayrıcağı kendimden kaçtığım ve defolu bir ömür deposunda balyalarca hüznün saklı en çok da yerin göğün muradı iken sevginin dokunulmazlığında mutluluğun naralar attığı bir şehir sakini, sessizliğin tecelli ettiği her gün bitimi ve işte nemalandığımız kadar umuttan ve hayattan varsın olsun güzelliklerin kırık sayacı dünde kalsın en çok da müdavimi olduğumuz umudun sarnıcında bir ileri bir geri salındığımız kadar hicretinde muhafaza edelim sevginin dilemması sihirli bir değnek iken adeta kalemin de akan mürekkebi damarda durmazken yeter ki Allah'tan isteyelim.

Rengim ılık bir nota gibi yüreğimi yalayan rüzgârın peltek sesinde saklı bir hayalimi daha boca ettim boşluğa hoşluk dilerken hazzında sevginin hüznün beşiğinde tıngır mıngır sallanmışken en çok da acıları saf dışı ettiğimin temennisi umuda dair bir yakarış Rabbime bekleyişin kıblesinde hazır ol da mademki bir ömür de geçti nöbette.

Naylondan bir torba içine tıktırdığım ne varsa dünde kalsın.

Belki de merdiven altı bir nizamdı dünde tökezleyen iç sesim.

Mafyası sevginin tefecilerden istemedim ki ben sevmeyi çokça da sevgiyi.

İlahi Aşkın fıtratı.

İlahi Rüzgârın ilhamı.

İnhisarında yaşamın gölde saklı huzur gibi haizi olduğum o tek damlanın da tekabül ettiği ummanları mademki bana sunan Tanrı.

Sicim misali olmasın da yaşlarım varsa yoksa niyazın şükrün damlalarında yolculuk yapayım.

Başım gözüm üstüne Miladi takvim.

Hicreti yeni senenin hicri dünde kalmış ne varsa hicvettiğimse varsa yoksa kendim bir o kadar

öykündüğüm.

İfrata mı kaçtım ne severken?

İdame ettiğim kadar hayatı dümeni kırdığım o devasa yalı bense yalıçapkını adeta aşkın rozeti yakama takılı ve işte ihbar ettiğim kadar bunca zaafı bunca aşkı mademki bahşedendi kâinat...

Küskünlüğümse son buldu kaleme.

Kaile alındığı kadar iç sesim kambersiz düğün misali ve işte duyguların kâh fikri kâh zikri eşleştiğim o miski amber kokan cennet bahçem ayaklarımı yerden kesen servetim ve mizacım ve tüm sevdiklerim varsın bende saklı kalsın.

Arım.

Arındığım.

Ar damarım.

Arz ettiğim.

Arşı alaya çıkmış güneşin turuncu ışıkları ve içimde erittiğim o buzdağı.

Seyyah bir mülteciyim ben dünden güne firar eden.

Saydamdır yüreğim meşk eylediğim.

Semazen bir düş iken gördüğüm ve hayta ruhların volta attığı.

Ardıç kuşu.

Ya da Anka.

Mademki ölmedim yeniden doğmam mümkün müdür defteri kebirin her bir kaydına çentik attığım hazzın ve hüznün ve hayallerin iz düşümünde sadakam olsun varsın bende kalsın varsın başım göğesin varsın yerin yedi kat dibine geçeyim yoksa yedi cüceler misali ya da dünyanın yedi harikasından sonra gebe miyim ben yeni bir hayata bir milada?

Sökün eden gün ışığı.

Muhtırayı veren mademki Tanrı.

Münazara ettiğim kadar kendimden kendime bir yolculuk kendimden kaçmanın irsaliyesi ve işte yeniden ansızın da buldu mu insan hem kendini hem de içinde saklı cenneti...

Boşboğaz bir imgenin tutukluluğunda.

Beynamaz rüzgârın dudağımı uçuklattığı ne varsa önümde uzanan o ufukta.

Uğruna aşkın.

Uğruna sevginin.

Buğrasında yalnızlığın ve kibleimde doğan doğacak olan güneşin hatırına.

B/atıl duygular atık yürekler nasıl ki dünde kaldı ve kayrasında yeni yılın kayda değer mutluluklar sarıp da sarmalasin ömrü ve tüm insanlığı: mazlumun ahının yerde kalmadığı çocukların da kırılmadan kelebek kanatları aşkın hatırına yüce Rabbin huzurunda baş veren umudun ve yerin ve göğün de hangi muradı varsa gerçek kılsın yeter ki yüce Mevla.

Bir dokunulmazlığı varsa eğer ki insanın.

Sevgiden ne ise düşen payımıza.

Gökten bombaların değil nurların yağdığı.

Yeter ki bir panayır alanı gibi sefasını sürelim hayatın.

Cefayı da sırtlandığımız kadar dermanı olmayan derdi de vermesin Huda.

Kozumuz sevgi.

Kozamızdaki o devasa g/örüntü.

Müptelası olduğumuz umudun.

Müdevimi olduğumuz takvim yapraklarında da kalmasın yeter ki mutluluk yerin göğün birleştiği aşkın terazisinde yüreklerin hoş kılındığı salkım söğüt misali dağınık da olmasın yeter ki ömür mademki bir zincirin nice halkasıdır her birimiz o halde:

Duygular fora!

Takvim yapraklarından sökün etsin güzellikler üstüne ant içtiğimiz Kutsal Kitabın nezdinde gerçek kılınsın resimlerde hayallerde saklı o mutlu gülüşler ve coşkuyu da eksik etmeden çalsın şarkılar ve susmasın kâinatın bestesi mademki söylenen en güzel şarkı kâinat orkestrasının çaldığı müptelası olduğumuz o üç muhteşem olgu...

Umuda doğru.

Sevgiyi de eksik etmeden.

İnancı ışığı da sönmesin yeter ki...

O halde bağdaş kuralım tüm güzelliklere ve tüm hayalleri de gerçek kılalım insan olmanın şerefine ve hikmetine de nailiz mademki aşkla öykündüğümüz güzelliklere de aşına olsun gönüller ve tüm yürekler...